

THEATER ~ Crisis Centraal (* * * *)

Els Van Steenberghe – Knack – 4 maart 2010

Christophe Ketels ©

Maarten van Otterdijk ©

Hoezo, het zijn enkel haar kinderen? Het is toch niet omdat zij bevrucht is met anoniem sperma dat hun dochtertjes zijn kinderen niet zijn? Zulke onzin schokt haar en ze heeft geen tijd om geschokt te zijn. Laat staan om te scheiden...Deze woordenwisseling tussen twee jonge ouders en carrièrejagers is een van de scènes - 'haltes' - uit Rail Gourmet . Deze flamboyante nieuweling van het Nederlands-Vlaamse collectief Wunderbaum ensceneert een sublieme tekst van auteur Annelies Verbeke.

Jonge goden

Wunderbaum zag in 2002 het levenslicht. De 5 spelers (Maartje Remmers, Marleen Scholten, Matijs Jansen, Wine Dierickx en Walter Bart) troffen elkaar in de Maastrichtse Toneelacademie. Ze konden samen met scenograaf Maarten van Otterdijk onder de vleugels van de voormalige theatergroep Hollandia (nu: Zuidelijk Toneel Hollandia) met Johan Simons als artistiek leider, als jong gezelschap aan de slag. Dit jonge collectief - JONGHOLLANDIA - liet zich sindsdien opmerken door geëngageerde en tegelijkertijd speelse locatievoorstellingen. In 2006 maakten ze met Simons mee de overstap naar Gent. Ze werden als Wunderbaum het huisgezelschap van NTGent. Sinds januari 2009 opereren ze vanuit Rotterdam.

Deze jonge theatergoden deden voor het eerst ons land aan in augustus 2003 tijdens Theater Aan Zee 2003. Ze stonden er met hun creatie *Lost Chord Radio* . Die eigenzinnige locatievoorstelling sloeg in als een bom. Sindsdien zijn ze graag geziene gasten in Vlaanderen. Nu hun uitvalsbasis niet langer NTGent is maar Productiehuis Rotterdam, besloten ze om van de as Gent - Rotterdam 'hun' as te maken.

Hoe kunnen ze deze voornemens beter in praktijk brengen dan een voorstelling over, langs of (misschien nog beter) boven een spoorlijn? Bijvoorbeeld de spoorlijn van Brussel naar Rotterdam.

Van de kelder naar het dak

In tegenstelling tot hun eerste creaties werkt Wunderbaum sinds kort met schrijvers. Na Joachim Robbrecht die voor *Venlo* (2009) een intrigerende tekst afleverde, ging het collectief voor *Rail Gourmet* in zee met auteur Annelies Verbeke. De auteur liet zich inspireren door een emballagebedrijf onder het station Brussel-Zuid. Het resultaat is een ondeugende voorstelling die onder dat guitige snoetje pijn, frustraties en angsten verbergt.

De creatie is ingenieus gecomponeerd. Verbeke leverde een drieledige tekst af. In een muzikale performance laat ze de crisissingle aan het woord. In een hilarische telefoondialoog komt het crisiskoppel aan het woord. En in een cabinegesprek wordt de crisis (eventjes) ontkracht.

Christoph Ketels ©

Neerkijkend vanuit de locatie (een zaaltje in een flatgebouw) op het drukke stadsleven aan het stationsplein krijgt het publiek langzaam maar zeker inzicht in het leven van van die single, Gabrielle (een vermakelijke Wine Dierickx). Deze 32-jarige deerne is op zoek naar liefde en geluk in haar leven. In afwachting ervan verdient ze de kost bij Rail Gourmet: onder het station zorgt ze dagelijks voor de toelevering van maaltijden aan de machinisten. Gabrielle gelooft in die ene, ware liefde. En ze heeft die ondertussen gevonden ook. Denkt ze. In de persoon van journalist Robert (vertolkt Walter Bart). Die komt even binnenwaaien tijdens de frivole klaagzang van Gaby, die ludiek en dan weer ontroerend wordt bijgestaan door muzikant Jens Boutery.

Maar we leren Robert pas goed kennen tijdens het tweede bedrijf, nadat Gaby letterlijk van het toneel is gedanst door het vittende koppel Robert en Rebecca. Robert tracht zijn huwelijk met Rebecca (een vinnige Maartje Remmers) overeind te houden door zelf de halfzachte huisman te spelen terwijl zijn madam carrière maakt als Europarlementslid. De ruzies tussen Rebecca en Robert leveren niet alleen heerlijk toneel op. Ze tonen ook hoe twee mensen die innig van elkaar houden (of hielden) de liefde voor mekaar verliezen door hun jacht op geld, macht en een topjob.

Christoph Ketels ©

Uit het derde deel blijkt dat Rebecca even eenzaam is als Gaby. In al haar carrière moves vergat ze zichzelf en haar gezin. Hierdoor dreigt ze alle privégeluk kwijt te raken. Gaby is bang om zulke moves te maken en dreigt daardoor ook met lege handen achter te blijven. Gelukkig is er nog Rail Gourmet en de machinist die altijd de weg weet.

Denderende rit

Maarten van Otterdijks houten box vertolkt het beklemmende gevoel dat deze personages in hun leven ervaren. Tegelijkertijd doet de vorm van de box denken aan een grote kijkdoos met zicht op jachtige stadsmensen.

Eerder dan in te zoomen op extreem marginale 'gevallen', focust Wunderbaum in deze voorstelling op herkenbare razende dertigers die alles - werk/kinderen/liefde/leven - tevergeefs trachten te combineren. Met als resultaat: existentiële crisis.

De trein, en de treincatering, blijken de enige resterende plekken van rust en bezinning. Gaby verstopt zich onder de sporen, Rebecca racet over de sporen en Robert dwaalt tussen de sporen. Daar vinden ze de rust, de harmonie en de mooie dromen die ze missen in hun eigen leven.

Rail Gourmet is een denderende rit door het jachtige leven van dertigers én het is smakelijk locatietheater. Dankzij het warmhartige verhaal en de inventieve manier waarop het geënceneerd is.

Els Van Steenberghe

Rail Gourmet, Wunderbaum. Gezien op 28 februari 2010. Meer info: www.wunderbaum.nl
door Redactie Knack | 4 maart 2010 14:00 | [0 reacties](#) | [reageer hier](#)